

מסורת הש"ס

גמ' (6) לעיל יג. (3) [פסחים סג. וש"נ] א [ולקמן פא. סנהדרין כו: ב"ק מט: (ד) זכרות כד: (ה) רש"ק מ"ו (1) ז"ק מ"ו (2) [לעיל יג: (ח) וזחים כט: לה. סה. לעיל יג: (ט) [וזחים יג: כח: חולין פא: (י) למחר פיוגול ז"ק (יא) ומפגל להקטיר לזבונה והי"מ ט' דאין ט' הממיר לא מפגל ז"ק (יג) לצרפה הדיא מחשבה ז"ק (יג) לצרפה כדרי הס"ד ז"ק (יד) ז"ל וזו (טו) למזבח הס"ד חס"כ ד"ה קר פוקלת מחשבת וסד"א ז"ק **תרס'** (טו) מאכילת מזבח לאדם אכל מאכילת אדם טו ז"ק

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה למא ובר' מחשבה זו כדרי:

הגהות

גמ' א **אמר רב יעקב בר אריי.** ג"כ אם לא מיר רב יעקב בר אריי הוו ז"ל דע"ס יח אלף. דרב יעקב בר אריי תלמידו של רבי יוחנן הוה וזב"א הוה:

(ענין ז' ועיי"ש)

תורה אור

גמ' א **ואם האכל יאכל מבשר וזבח שלמים ביום השלישי** לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול הנה והנפש האכלת מקצו עונה תשא:

(ויקרא יז יח)

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

חמץ,המחמצה

הקומץ את המנחה פרק שני

חריפי דפומבדיתא. מפרש צפ"ק דסנהדרין (דף פ: ע"ה) ואזימי בני רחבה דפומבדיתא: הקטרה מפגלת הקטרה. הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לזבונה יג' לאחר זמן פיוגול ואע"ג דאין ממיר מפגל את הממיר ולא דמי לשוחט את הכבש לאכול מחצירו למחר כדמפרש

לקמן דהתם לא איקבעו בחד מנא הכא איקבעו בחד מנא: מאי לאו הקטרה דומיא. דקומץ ונותן בכלי: מזה הנך. בין חישב לאכול שירים למחר בין חישב להקטיר לזבונה פיוגול: קומץ לאו מתיר דלבונה הוא. כלומר: דלמנן לעיל (דף יג:) דאינה צעייכוב מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני מורי. ענני דאזני: משמיה דרב. כלומר אמרה רב חסדא להא מילתא משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין: בחד דמו. (6) מפגל להקטרה לזבונה טז) דמי והי"מ לר"מ ולרבנן אכל לר' יוסי יז' דכריש פירקין אין ממיר מפגל את הממיר ולא מפגל הקטרט קומץ להקטרט לזבונה: אבלע לי. הטעימני ולמנלני: ותקילא לי. ושקולה לי כלומר חגיבה עלי: ה"ג הקטיר קומץ להקטיר לזבונה לאכול שירים. ולא גרסי' ולאכול יט) וזה פירושו הקטיר קומץ על מנת להקטיר לזבונה למחר וע"מ לאכול שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד דמשום חדא מהנך מחשבות מפגל טז) וחד מינייהו אשמעינן ופיוגול משום מחשבת להקטיר לזבונה למחר הוא ולא משום לאכול שירים דאין מפגלן בחד מנא: לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבונה: ולא לימא לאכול שירים כיון דהדיא מחשבה לא מהניא למה לי (7) מחשבה (8) צדדי קמייתא ואי פיוגול משום לאכול שירים הוא דמפגלן בחד מנא מתיר אכל להקטיר לזבונה לא מהניא למה לי (9) לצרפה כן צדדא: ואי תרוייהו קמ"ל. כלן (י) ואי לאכול קאמר שלא חישב אלא צלחת מהן: לימא להקטיר לזבונה ולאכול שירים. דמשמע תרתי מילי הקטיר קומץ להקטיר לזבונה או לאכול שירים למחר: יג) דפשטא לה מוחשבה בבולה מנחה. ואע"ג דלא מפגל צדדא מינייהו השתא דחשיב צתרוייהו מפגל: הא מיפלג פליגי. דלרבנן אין מפגלין בחד מנא: ולימא. ליה רב יתחק לתנא דלא לנשייה ולוקמא דקתני פיוגול: ור"מ הוא. ואמאי שני מילתיה ומירן ליה פסול: תנא דברי הכל אתניהו. הלכך איכא למימר דפסול אתנייה והא דתנא פיוגול משום דאיתלף ליה פיוגול בפסול: ה"ז דברי הכל לא מיחלף ליה. הלכך אי הוה אתנייה ה"ז לא הוה אמר דצרי הכל:

הדרן עלך הקומץ זומא

הקומץ רבה: לאכול דבר שאין דרכו לאכול גז' דבר דבר

שדרבו לאכול פחות מכזית בשו. הא

משנה ימירא דהא תנן צפ"ק (לעיל יג:) לאכול כחצי זית ולהקטיר חצי זית כשר אלא לר"א אינטריך דאע"ג דפסל ר' אליעזר צמתצנה שלא כדרכו דגזר אטו כדרכו ופסל מדרבנן הכא לא גזר פחות מכזית אטו כזית: **גמ'** בשם שמוחשבין מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח. כשם שפוסלת מחשבה צדצר אכילת אדם כן שירים אס חישב עליהן לאדם למחר: מאכילת מזבח. כגון קומץ אס חישב עליו למחר (10) למזבח פוסלת כך פוסלת מחשבה

מנחות

הקומץ את המנחה ב'. משום דצעי למתני' ר"א פוסל אינטריך דלגופיה לא אינטריך דממתני' דפ"ק (לעיל יג.) שמעינן דקתני לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול חוץ לזמנו פיוגול הא לאכול דצר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

דצר שאין דרכו להקטיר כשר דליכא למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא דלא הוי פיוגול אכל פסול הוי דצסוף פ"ק (גו"ע:) משמע דאפילו כשר שמעינן מינה גצי האי דדייק טעמא דלאכול ולהקטיר ט' ועל כרחק מדיוקא דחוץ למקומו שמעינן דכשר:

שאיין אכילה והקטרה מצטרפין. צסוף פ"ק (גו"ע סס:) מוקי לה ר' ירמיה כר"א ואזי מוקי לה כרבנן: **מדאפקיניהו** רחמנא בלשון אכילה. תימה תינא (11) דאכילת מזבח לאדם אכל כהן (אכילת) אדם לאכילת מזבח מנלן דדומיא דכתי אמר צהקומץ וזטא (לעיל דף טו.) לחס איקרי מודה מודה לא איקרי לחס ויש לומר כן דצפטטי' דקרא קיימי שני האכילות אצטר זצח מודה שלמיו וקלת קשה דמוה לא משנו רבנן מידי:

דלא

בהו בשירים דקומץ מתיר ידיהו אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלבונה הוא לא מצי מפגל ביה א"ל אביי (12) עני מרי משמיה דרב א"ל אין איתמר גמי אמר רב חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה אמר רב יעקב בר (13) אידי משמיה דאביי אף אנן גמי תנינא שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיוגול וחבירו כשר לאכול מחבירו למחר שניהם כשרין מ"ט לאו משום דכיון דלאו מתיר ידיה הוא לא מצי מפגל ביה לא התם הוא דלא איקבע בחד מנא (14) אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו אמר רב המנונא (15) הא מילתא אבלע לי רבי חנינא ותקילא לי (16) ככוליה תלמודאי הקטיר (17) קומץ להקטיר לזבונה (18) (ולבונה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ"ל אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבונה אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל לימא הקטיר קומץ לאכול שירים למחר אי תרוייהו (19) (אתא) קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבונה ולאכול שירים למחר אמר רב אדא בר אהבה לעולם קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר ושאני הכא (20) ידפשטא ליה מחשבה בכולה מנחה תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבא הקטיר קומץ לאכול שירים לדברי הכל פגול והא מיפלג פליגי אלא אימא דלדברי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ היא תנא דברי הכל אתניהו פיוגול בפסול מיחלף ליה הרי זה דבררי הכל לא מיחלף ליה:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

"הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר ר"א פוסל לאכול דבר שדרכו

לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית כשר י' (10) לאכול יכחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: גמ' א"ר אסי א"ר יוחנן מ"ט דר"א אמר קרא (11) ואם האכל יאכל מבשר וזבח שלמיו (12) בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מזבח לומר לך כשם שמוחשבין באכילת אדם כך מוחשבין באכילת מזבח וכשם שמוחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מזבח לאכילת מזבח כך מוחשבין מאכילת אדם (13) למזבח ומאכילת מזבח לאדם מ"ט מדאפקיניהו רחמנא (14) להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי דאפקיניהו רחמנא בלשון אכילה דלא

דגזר אטו כדרכו ופסל מדרבנן הכא לא גזר פחות מכזית אטו כזית: **גמ'** בשם שמוחשבין מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח. כשם שפוסלת מחשבה צדצר אכילת אדם כן שירים אס חישב עליהן לאדם למחר (15) למזבח פוסלת כך פוסלת מחשבה

מסכת מקואות

פרק ו' משנה א'

כל המערב למקוה, במקוה. חורי המערה וסדקי המערה, מטביל בהם פְּמָה שֶׁהֵם. עוקת המערה, אין מטבילין בה אלא אם כן היתה נקיבה בשפופרת הנזר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִימָתִי, בְּזֶמֶן שֶׁהָיָא מַעֲמַדַת עֲצֻמָּה, אָכַל אִם אֵינָהּ מַעֲמַדַת עֲצֻמָּה, מַטְבִּילִין בָּהּ בְּמָה שֶׁהָיָא:

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה

מקוה